

TOTI LISTI

LETO VI.

LIST ZA DOBRO VOLJO IN SMEH — IZHAJA VSAKO SREDA

sv. 52

Končc jemlje leto staro - zdaj preglejmo staro šaro!

Kmalu proč bo staro leto, že iztekajo mu ure, trgovine vse že vneto delajo spet inventuro in zato brž pohitimo, da še pred dvanajsto uro za zaključek naredimo dai preteklih inventuro. Če pričnemo kar s Korejo, spet lahko ugotovimo, da ima za polžerejo čuda idealno klimo, da se tam zato — prekleto! polži čudežno množijo, saj skoti vsak polž na leto najmanj eno — komisijo. In zato nihče na svetu — ker so polži zopet breji — ne verjame, da bo k letu mir podpisan na Koreji. Tudi šahovska partija Vietnam contra Marijana ni privedla do remija; Marijana neugnana ni še upa izgubila, da partijo bo dobila, pa četudi še dve leti s kraljem bi samó igrali, morda še s tremi kmeti, ki — tekači so postali. In medtem, ko še Francozi v Vietnamu za šah skrbijo, za ostale na Formozi striček Sam s kompanijo daje lutkovne predstave in skrbi za dvig prosvete, vzgaja lutke žive, prave, pravcate — marionete. Igro lutkovno tovrstno v Teheranu so dajali in so jo zares izvrstno pred občinstvom zaigrali. John jo je dramaturgiral, isti John jo je režiral, Johnny jo je insceniral, isti Johnny financiral, Jo (kratica) je kasiral, scenske tekste deklamiral, lutke vodil, komandiral, glasno govoril, sufliral, kot gledalec aplavdiral, le kot lutka ni statiral. Z Johnnyjem za zdaj

Kaj naj prinese Toti dedek mrak...

Nadaljevanje na zadnji strani

sicer se vsakdo bo vprašal: »Glejte, to tovarišijo, ti z zahoda so, kot kaže...« in lahko nas obdolžijo najmanj kakšne špijonaže, ker v oblekah vsi tičimo, saj celo sedaj na zimo, hodi vsak le v sami maji. Vsak zato ima najbrigo, da ga veter ne zanese, v žepu stiska dvojno figo — to se še najbolj obnese — da na vzhodu ne pristane, ali kje med sateliti, da ne pade med Talijane, sicer diplomati zviti ga za Laha proglasijo in njegovo domovino kar za laško kolonijo, terro nostro in lastnino. Med Francozi ne pristani — razen v skrajni, skrajni sili — če pa ne, se funkcij brani in ne daj, da izvolili bi te za državno glavo, za predsednika ne rini, pusti diplomatsko slavo, »Ne!« na vse ponudbe zini. Med Angleže si ne želi, ker bi te lahko prodali rimskemu trgovcu Pelli, s tem so vedno se pečali. Še v Berlinu ne pristani, sicer te razpolovijo in te po metodi znani »fifty-fifty« razdelijo. In zato kar braj vneto, da pristaneš v domovini, da dočakaš novo leto zadovoljno pri črnini, da se skupaj zavrtimo, si prižgemo cigareto in o polnoči želimo: »Zdaj horuk v novo leto!«

AMERIČAN

Nekdo je prišel iz Amerike domov in pripoveduje:

»No — in v Ameriki imam tako veliko farmo, da je v štirih urah s svojim avtomobilom ne prevozim od enega konca do drugega.«

»Da, da,« je dejal eden prisotnih, »tak star avto smo mi tudi imeli!«

POSTREŽBA A LA CARTE

Upravnik neke restavracije je ves besen pridrel v kuhinjo:

»Kateri bedak je le napisal na jedilni list ‚Srmino stegno‘? Saj vendar sploh nimamo srne. In sedaj se je našel gost, ki je naročil prav srmino stegno! Kaj sedaj?«

»Tovariš upravnik,« je dejal kuhar, »le brez skrbi — napravil bom, kar bo le mogoče!«

Mo, ki...

...je v porušeni Nemčiji po vojni zaslužil težke milijone s tem, da je prevzemal podiranje bombardiranih hiš in spravljanje materiala, si je med obiskom v Atenah ogledal tudi razvaline starogrške Akropole ter dejal: »Če kalkuiliram kar takole na grobo vzeto — v treh tednih bi pospravil vse tole kamenje...«

...je hotel kupiti za svojo spalnico modro, njegova žena pa rdečo preprogo, je srečal čez nekaj časa prijatelja, ki ga je vprašal: »No, kako si kaj zadovoljen z rdečo preprogo?«

...se je vrnil s potovanja po svetu s tridesetimi ženami, je pri carinskem pregledu trdil, da je igral z nekim arabskim šejkom karte...

POSLEDNJE VPRAŠANJE

Ko so Berijo pred usmrtno vprašali, ali bi rad še kaj povedal, je možakar vprašal:

»Rad bi samo vedel, za katerega naj prej rezerviram prostor na onem svetu: za Molotova ali Malenkova?«

PRESENEČENJE

— Pomisli, ženka, našel sem pulover, za katerega sem bil prepričan, da sem ga lani izgubil!

— Kje pa?

— Na sebi, ko sem slekel srajco!

končajmo in, da zmanjšamo zamudo, urno se v Egipt podajmo, kjer so izkopali čudo: sliko — menda še iz raja — ki Pratommyja predstavlja, prav ko v Anglijo odhaja, iz Egipta se odpravlja. In ker tudi mi skomine po Evropi že imamo, na prevoz se brez voznine tja v Kenijo podamo, domačine v šprahi toti: »Yes, how, how?« ogorimo in takoj po zračni poti v Evropo — odletimo. Če pri tem bo veter vlekel proti vzhodu nas zanašal, glejte, da se vsak bo siekel.

Emigrant iz purgarske dežele

Srečam prijatelja. Več let se že nisva videla. Strese mi roko kot bi imel slona pred seboj in me obsuje z vprašanji. Ko pridem po prvi invaziji do sape, ga povprašam, kje se je tako dolgo potikal.

V purgarski deželi sem bil, mi pravi. Zdaj sem emigrant.

S šolo sem si bil že od nekdaj v laseh, zato tudi nisem gojil nobenega intimnejšega poznanstva z zemljepisom. Seveda, tega ne kaže razlagati ljudem, zato sem učenjaško nagrbnčil čelo, si odkasljajal (prekleti kašelj, vedno me popade, kadar bi moral govoriti), in končno sem le iztisnil:

»No, kako je kaj tam?«

Dobro, pravi. Ljudje, ki ne morejo več živeti, umirajo. Sicer pa nisem zaradi tega zapustil purgarske dežele. Prišel sem nazaj zaradi — zaupljivo mi je zašepetal — pravice.

To je bilo preveč za moje pedagoško neobdelane možgane, nisem se mogel izmazati z nagrbnčenim čelom in kašljanjem, zato sem ga lepo pobaral, kako in kaj misli s tem.

Veš, mi pravi, dobri ljudje so v purgarski deželi Govorijo spodobno kot vsi državljani, toda nekaj jih je, med njimi sta najvidnejši frau Kliček und frau Muršec, ki imajo svojo špraho, čisto ekstra nobel špraho. In na to špraho so zelo ponosni. Pa sem imel nesrečo — da je bila nesreča, to vem danes — torej nesrečo sem imel, da sem stopil meglene večera v gostilno na specialno pijačo vodavino, ki je patentirano v tej deželi. Sedim takole in pijem. Okrog mene sedijo drugi in pijejo. Sedi tudi gostilničar, toda ne pije (že ve, zakaj)

Iznemada pri sosednji mizi zapojejo. Trije ali štirje so bili. Zapojejo, se pravi zažingajo v čisto ekstra in nobel šprahi. Jaz pa pokonci Mi smo spodobni državljani, pravim, ne dovolim, da bi v lokalu žingali v ekstra in eht in nobel šprahi. Oni pa na mene. Začel sem napadati kot italijanska vojska. Trije so bili in najlažja pot mi je bila skozi vrata.

Ko sem se oddahnil in podkrepčal svojo korajžo, sem napisal članek za časopis. Saj veš: ne dovolim, da bi med nami bili neki, ki tako in tako, smo poštene državljani, ekstra in eht špraha je sramota in še nekaj podobnega. Saj veš, kako se takšne stvari napišejo.

Bil sem zadovoljen s člankom, v uredništvu so bili zadovoljni s člankom, ljudje so bili zadovoljni s člankom, samo tisti trije, ki so žingali v ekstra in eht šprahi, niso bili zadovoljni. Vsem tudi ne mo-

reš ustreči, sem rekel, zato se ne bom sekiral. Opozicija je povsod, saj smo demokracija in razumemo to.

Toda opozicija je šla na sodišče. Tam je zatrjevala, da je vse sploh in oh und ganc izmišljeno in da oni v lokalu sploh niso žingali, če pa so žingali, pa to überhaupt nikogar nič ne briga in da oni že vedo, kaj delajo, in če žingajo, potem žingajo v planinah, kjer ni greha in nobene nacionalitete. Imel sem tri proti sebi in da bi bila opozicija še močnejša, sem imel proti sebi še tožbo in pred seboj sodnika.

Ni me bilo strah te armade, kajti nisem bil sam. Na svoji strani sem imel sedem prič in z menoj vred nas je bilo osem. Imel sem

železne dokaze, da so moje navedbe v članku resnične. Vendar so ti železni dokazi odpovedali: vse priče so iznenada zgubile ves spomin in se niso ničesar spomnile, da bi slišale kdaj kakšno žinganje v ekstra in eht šprahi. Zdaj je imela besedo opozicija. In opozicija je govorila, govorila. Ko sem le prišel do besede, sem bil sam, brez železnih dokazov, brez prič. Zmagala je opozicija kot v kakem parlamentu.

Zgubil sem tožbo in bil obsojen. Zdaj sem emigrant.

Zapustil sem lepo purgarsko deželo in prišel domov. Tu iščem ljudi, ki bodo imeli toliko korajže in značaja, da bodo govorili pred sodiščem tako, kot govorijo tebi v obraz.

Prisrčnost

— Oh, nikarte, nikarte, my dear Mrs., prav tako prisrčan je vaš mali kot Italijani! Bolj jih razvajate in božate, bolj so nesramni in zahtevni!

BOLJE

Domišljav bogataš se hvali v družbi, kako je ubil na svojem potovanju po polarnih krajih severnega medveda, katerega kožo je imel kot preprogo pred kaminom:

»Bilo je strašno! Borba na življenje in smrt! Eden je samo lahko ostal — ali medved ali jaz!«

»Dobro, da se je stvar tako končala!« se je oglasila njegova znanca. »Kajti, prepričana sem, da vi ne bi bili nikoli tako lepi kot preproga!«

TRI NEUMNE ...

Rakosi se pripravlja na obisk zavoda za duševno bolne. Zdravniki se dva tedna mučijo z bolniki, da bi jih naučili, kako je treba pozdraviti očeta domovine.

Končno je napočil veliki dan.

Bolnike postavijo v vrsto. Pouk ni bil zaman. Vsak navdušeno pozdravlja plešastega sekretarja »Partije madžarskih delovnih ljudi« in novi vladni program, le zadnji v vrsti molči.

Rakosi ga jezno pogleda: »Vi nočete pozdraviti mene, partije in programa?«

Dotični se zaupno skloni k Rakosiju in mu pošepeta na uho:

»Oprostite, jaz nisem norec, sem od osebja...!«

Rakosi je navdušen nad tem, kar vidi. Lepi, novi paviljoni, cvetlične grede. Na koncu parka kopalni bazen; lepo, veliko delo iz cementa. Tudi skakalna deska je tam, bolniki pa na glavo skačejo z nje v bazen.

»Odlično,« pravi oče domovine, »zlasti ta kopalni bazen mi je všeč!«

Glavni zdravnik ponosno prikima: »Kaj šele, ko bo tudi voda v njem...!«

Rakosi ogovori na vrtu umobolnice vrtnarja, ki je tudi sam tih in miren norec.

»No, tovariš vrtnar, ste pognojili jagode?« »Gnojiti?« se začudi ta. »Jaz sem jih navadno sladkal...« »Ne, najprej jih morate pognojiti!« pravi Rakosi. »Tako, tako!« se zamislil nato norec, »torej so vas zaradi tega zaprl sem...?«

DEMOKRACIJA FIFTY ; FIFTY

Ameriški vojak, ki je pravkar prispel v Evropo, piše domov:

»Naša ladja je bila čudovit primer ameriške demokracije. Oficirji — 130 po številu — so zasedli natančno polovico vsega prostora na ladji, mi vojak — ki nas je bilo 3000 — pa drugo polovico!«

MI SMO HITREJŠI

»Z umikom čet mora začeti Jugoslavija,« je dejal Pella v Rimu.

»Zakaj Jugoslavija, ko so pa italijanske enote mnogo prej prispele na mejo?«

»Da da...« je dejal ministrski predsednik Pella, »toda pri umiku smo mi hitrejši.«

Razočaranje

»Tako si pravzaprav samotnega otoka nisem predstavljal...!«

PREVIDNOST

Gregor je previden in pameten mož. Je prista napredovanja po službenih letih, podjetnost in gospodarski kriminal pa zagovarja samo takrat, kadar se znajdet pred sodiščem — takrat se mu smilita. Prej ne!

Gregor je torej potoval. Z vlakom seveda — kajti Gregor je previden mož in ima raje pod seboj solidno zamudo, kot pa varljivo naglico kje po zraku.

To je v vlakcu pri tretji uri zamude tudi obširno obrazložil svojemu sopotniku. Sopotnik pa je pobožno gledal v nebo — če lahko tako imenujemo umazani strop železniškega vagona II. razreda — in dejal:

»Oh, gospod, saj smo vendar povsod v božjih rokah!«

»Ne vem, kakšno zvezo naj bi imela železnica z božjimi rokami — razen morda tiste o počasnih mlinih!« se je začudil Gregor. »Jaz govorim le o tem, da ne zaupam vozniki v letalu!«

»Oh, gospod!« je zopet dejal sopotnik, »v božji roki ste, in če on hoče, vas najde prav tako v vlakcu, kot v letalu ali doma v postelji...! Božji roki ne uide, gospod!«

»Ze, ze,« je dejal nato Gregor, »samo, kaj če bi se peljal na primer z letalom, pa se božji roki zahoče ravno pilota?«

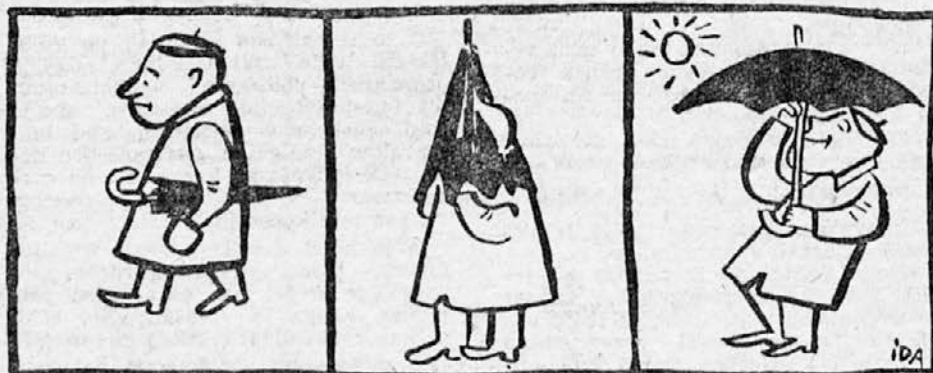
IZJAVA

— O, jaz pa se nič ne bojim nove stanovanjske uredbe o odvečnih stanovanjskih prostorih! Meni bodo vso najemnino in še kaj čez kot do sedaj plačevali — moji podnajemniki!

ZGODOVINSKO DEJSTVO

Je, da sta najpopolnejše znižanje cen tekstilij doživela Adam in Eva v raju, ko je jeseni odpadlo figovo listje. Trditve, da je bilo to nogoče samo zato, ker takrat še ni bilo trgovskega omrežja, so zgolj zlobno natolcevanje...

Dežnikarska uganka

all kaj je pozabil karikaturist narisati?

(Made in Dolnja Lendava)

Minute pred polnočjo

Orkester igra. Ljudje se drenjajo na plesišču, stopajo na kurja očesa, mečejo hoke, tresajo vampe, zet se tragično smehlja tašči, ko piešeta dunajski valček, natakark kriči: prosim, prosim... in se drenja med ljudmi, nekdo poje in ljudje ga zalivajo z vinom, da bi prenehal. On je srečen, ker ima Ona dekolte, Ona je srečna, ker ima On avto, vsi so srečni, veseli in razposajeni. Naenkrat utihne orkester, kot bi stopila v lokal revizija MLO. Smrtna tišina. Se nekaj minut in konec bo starega leta. Vsa se zamisli...

Mnogo je ljudi, mnogo poklicev in vsak misli svoje: **Gledališki igralec:** Oh, da bi bila pri mojih predstavah takšna tišina **Slikar:** Kako lepo bi bilo, če bi vsakdo kupil eno mojih slik... **Novinar:** Vraga, kakšno silvestrovanje! Nič škandalov, nič pretepov, purgerski dolgčas... Če bo tako, bom stopil v novo leto brez tiskovne tožbe.

Književnik: Tišina, da ima človek občutek praznine! Kakor moji romani: mnogo črk, ki nič ne povedo.

Direktor: Letos pa me, primojduš, ne bo več gnjavila revizija...

Akviziter: Toliko ljudi, pa je dal samo četrtinko oglasa...

Blagajničarka: Jutri ne bo nihče pregledal kase...

Zaročenec: To leto me ne bo več ujela...

Zaročenka: Prihodnje leto se mi ne izmuzneš...

Upokojenec: Prihodnje leto bo tudi z mojo pokojnino urejeno...

Trgovec: Oh, da bi tudi prihodnje leto prineslo znižanje cen, potem jih bom lahko spet dvignil...

Miličnik: Vsaj nocoj se naj ti vragi ne stepejo...

Gostilničar: Madona, visok bo račun za vodarino...

Mesar: Da bi se vsaj cena gostem znižala, saj pri

mesu ne moreš več kaj prida zaslužiti...

Odbornik MLO: Ljudje imajo denar. Treba bo novih taks...

Učitelj: Dobro sem jih klestil, te preklete mulce, pa še v cajtenge nisem prišel...

Revizor: Da bi lahko ta hip pregledal poslovanje v podjetju Dolginos...

Sofer (je lirik in misli v verzih):

Motor ne vozi brez bencina,

Kako bi naj sofer brez vina?!

Kritik: Nezaslišno, kakšen molk. Kot bi brali mojo kritiko...

Predsednik delavskega sveta: To me neverjetno spominja na naša zasedanja

Inkasant: Da bi lahko zdaj pobiral denar...

Sindikalistka: Nocoj ima denar. Plačal bo tisoč din.

Natakark: Koliko bo napitnine?

Urednik Totega: Preklete,

Podpisani Zviga Zvaga sem te dni v takšnih škripcih, kot tisti gostilničar, ki mu je usahnil studenec! Kot dostojen trgovski pomočnik sem dosedaj lepo upošteval predpise starih, dobrih časov in lepo oslavljaj vse stranke, pričenši od »gospoda« pa do »milostivih gospa«...

Toda sindikat je sindikat — če drugo ne, nudi četrtinsko vožnjo za dopust — je izdal navodilo in tako se je zgodilo, da sem začel mešati »gospod« in »tovariš«. Pokazalo pa se je, da sem slab psiholog: nekemu suhcu sem rekel »tovariš«, istočasno pa nekemu simpatičnemu debeluščku »gospod«! Prvi je pričel vpiti name, da ni prišel iz šume, drugi pa, če sem morebiti kak carski knjaz. Bál sem že tako zmešan, da sem

le kje bi dobil en dober vic?

Mnogo je ljudi, mnogo poklicev in vsak misli svoje. Ura odbije dvanajsti! Konec tišine. Orkester zaigra. Kozarci zažvenkečejo: Srečno novo leto! — Nič ne mislimo! Novoletnega mačka bomo dopoldan preganjali

Dragi Toti list!

nekemu župniku, ki je kupoval žensko perilo, rekel »milostiva«!

Zato sem si hotel popraviti živce in šel gledat film »Vesna«! Ta me je šele zmedel — saj sem na lastna ušesa slišal miličnika, da pravi študentovskemu pobalinu — jaz bi mu rekel »mulc« — kar celo »gospodič«! Kako naj sedaj vem, kaj je prav in kaj ni prav!

Sklenil sem biti enostavno previden! Zato sem se namenil vsako stranko najprej vprašati — priznajte, ideja je dobra! — ali želi biti postrežena »a la Vesna« ali »a la sindikat«?

Vprašujete za rezultat? Stiri tožbe na sodišču zaradi razžaljenja časti, razbit nos in odtrgan levi uhelj...

In kljub vsemu — priznati moram: za kaj — mi je še vedno nerazumljivo!

Pikec:

SE ENA K SLIKARSKI POLEMICI

(Zagovorniku abstrakcije)

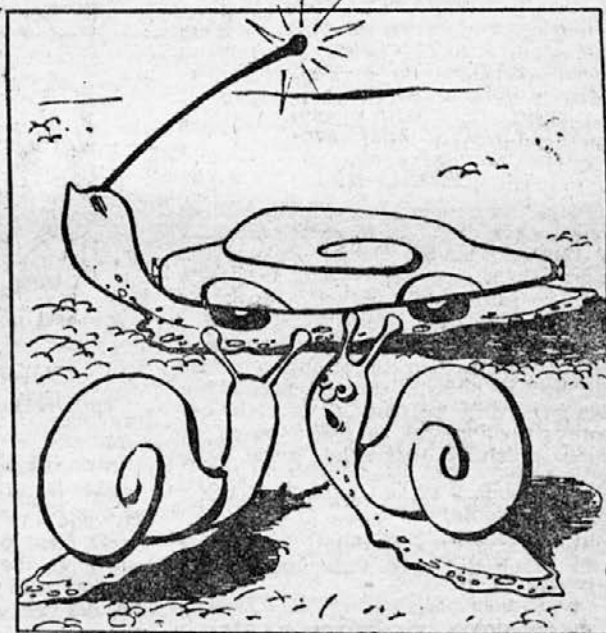
Umetniška razstava tvojega perila senzacija brez dvoma silno bi vzbudila Ljubitelji abstrakcij bi takoj priznali, da skrajno »čisto kunšt« so vendarle spoznali. In tvoje hlače posušene prav gotovo sprožile bi v »abstraktnih« dušah čustvo novo.

A za slovo: k hudiču z vsako umetnijo, ki skriva se pod neužitno goljufijo: vse tiste črte, krogi, pike, čičke, čačke, s tem strášite lahko (ljudi nel) — mrtve maček!

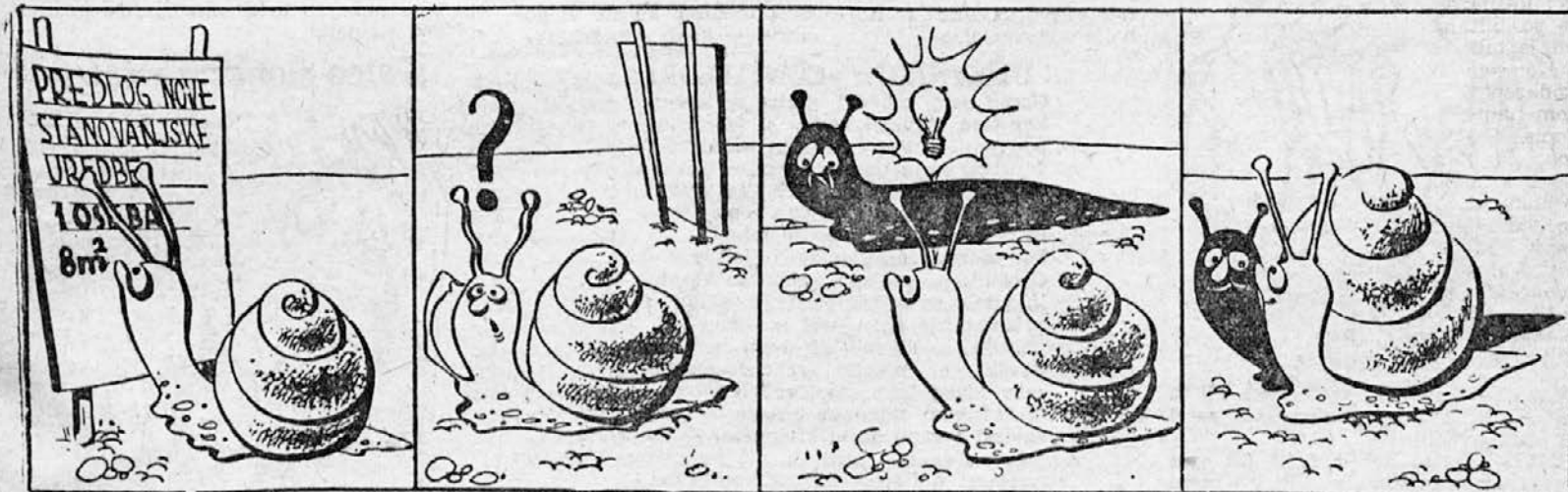
POLZJA PROBLEMATIKA

Nekdo, ki je prišel do lastne hišice — ne da bi štedil, ne da bi kaj podedoval ali stopil v stik z gospodarskim kriminalom

»Kakšne čudne spremembe so se zgodile z njim?«
»Ne več — postal je direktor podjetja SOLATO-PROM!«

Genialna rešitev stanovanjskega problema v novi fazi...

Horuk v novo leto!

Zadnji udarci ure v starem letu. Peter pristopi k svojemu šefu in mu stisne roko:

— Tovariš šef, v novem letu vam želim mnogo denarja, hišo, avto...

Šef se skromno brani z obema rokama:

— Hvala lepa, hvala lepa, enkrat sem že sedel!

On poišče v temi njeno roko in ji zašepče:

— V novem letu ti želim isto, kar si sama najbolj želiš!

Ona se razburi:

— Le kako moreš tako brez sramu govoriti!

Kritik seže literatu v roko:

— Želim ti, da bi v novem letu napisal dosti dosti knjig!

Literat skomigne v rameni

RANA URA — ZLATA URA

— Kako, vraga — za vino imaš vedno denar! Za časopis, ki stane na mesec manj kot liter vina, pa ne zmoreš nikoli denarja!

»Veš — za vino dajem denar zvečer, ko sem že nekoliko boljše volje! Ti časopisni inkasanti pa prihajajo v hišo zjutraj, ko imam še mačka od prejšnjega večera! Kdo bi v takem dajal denar!

ENAKOPRAVNOST

— Jaz pa nisem za to, da bi bil praznik samo katoliški božič! Jaz sem za enakopravnost vseh veroizpovedi! Pomisli samo — razen 52 nedelj in 6 državnih praznikov bi imeli še 138 raznih verskih praznikov!

MIRNO KRI

Peljati bi se moral z vlakom. »Bi se moral,« sem dejal in to zato, ker vlaka ni bilo od nikoder. Čakam, čakam eno uro, čakam dve uri, čakam že tretje pol ko mi je bilo dovolj. Opozumil sem se in poiskal prometnika:

»Tovariš prometnik!« sem mu dejal vljudno, kajti vem, da je tudi prometnik košček oblasti. »Tovariš prometnik, dve uri, tretje pol čakam na vlak, odpotovati bi moral, o vlaku pa ni ne duha ne sluha! Ali sploh veste, kdaj bo prišel?«

Toda tovariš prometnik je bil utelešen mir:

»Le mirno kri,« je dejal, »lahko ste brez skrbi! Saj velja vaša vozna karta štiri dni!«

O STARIH, DOBRIH ČASIH

»Poslušajte, gostilničar, ko sem bil še mlad, so bili kozarci po dva deci in tri deci precej večji!«

»Hja — saj to dobro vem! Ko sem imel še svojo gostilno, so bili pri meni tudi kozarci večji. Sedaj pa ... saj več ta oblast!«

— Egoist si! Se v tem trenutku misliš na — svoj zaslužek!

Smučarski učitelj želi svojim učencem:

— V novem letu vam želim samo čim mehkejši sneg!

Železniška direkcija svojim potnikom:

— V novem letu čimveč čim daljših predorov!

Stare stranke stanovanjskega urada želijo stanovanjskemu uradu takole:

— Se na mnoga leta! Najmanj pa tako dolgo dokler ne bodo rešene naše prošnje

Humoristi Totega lista pa žele svojim bralcem v novem letu občutljivejšo kožo na rebrih, da se jim ne bo treba pri branju lista toliko žgečkati!

Osam eno in oje

Tudi razlog za zopetno uvedbo operet.

TURIZEM

»Ali imate v sobah tekočo vodo?« je vprašal turist. »O, kaj pa mislite!« je užaljeno dejala sobarica. »Odkar smo popravili streho, nič več.«

V TRGOVINI Z UMETNINAMI

»Rad bi sliko, primerno za poročno darilo. Morda bi tale »Pred nevihto« še najboljše odgovorjalo!«

UMETNIKOV »CONFITEOR«

Grešil sem, mojstri, greha se kesam, ker sem ustvaril lasten si idol, podvomil v vaš izključen monopol v ustvarjanju umetniškem — priznan! Grešil sem, mojstri, greha se kesam, ker mislim s svojo, lastno sem glavó in dela sem ustvarjal le tako, kot sem jih čutil in doživljal sam. Grešil sem, mojstri, greha se kesam, in javno se odrekam svojih zmot, priznam, da sem zašel na krivi pot, obljubljam da odslej sledil bom vam. Grešil sem mojstri, greha se kesam, zato odslej bom cenil vaš bonton in rad bom epigonov epigon, zavijal z vami bojni klic »Daj — dam!«, priznal, da sem ničé, da nič ne znam, podpisal rad bom z vami konkordat in stopil v službo v vaš bom kombinat. Grešil sem, mojstri, greha se kesam!

MODERNA MATI

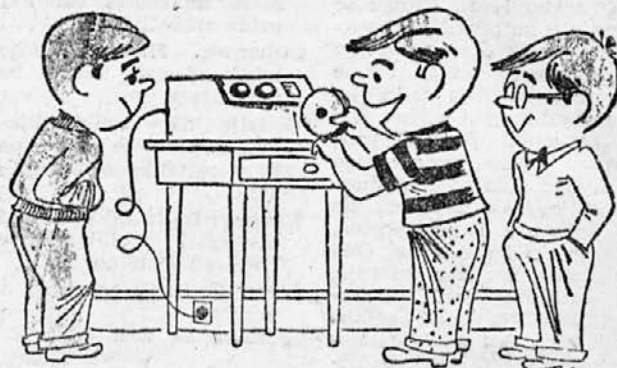
»Kaj praviš, katerega otroka bi vzela s seboj na sprehod, da bi najbolj odgovarjal mojemu novemu plašču?«

S SEJE

»Vas pa še nisem videl, da bi na seji kdaj odprli usta!«

»Kako da ne! Niste videli, medtem ko ste vi govorili — kako sem zehal?«

Edinstven posnetek

»Tole fantje, je edinstven magnetofonski posnetek, ko me je moj oče skušal poučiti o seksualnem življenju...«

Brez nas ova

»Lani, ko sem jedel pri vas, tovariš natakar, so bile porcije znatno večje! Zakaj so letos toliko manjše?«

»Veste, to je zaradi tega, ker smo povečali obrat!«

»Očka me pošilja s steklenico nazaj, ker ste se zmotili! Naročil je liter vina, dobil je pa samo vodo!«

»O, saj res! Čisto sem pozabil naliti tudi vina!«

Zagovornik: »In zato, visoko sodišče, vam ne bom razlagal podrobnosti! Sami predobro veste, kako je v vseh dobrih kriminalnih zgodbah: tisti proti kateremu vse govori, da je kriv, se na koncu izkaže kot nedolžen!«

»Vidiš, očka, tole je pa Jakec, edini pisec, ki ga danes vsi berejo!«

»Nemogoče! Takle fantič! Kaj pa piše?«

»Tiste napise s kredo po zidovih...«

»Zal mi je, da nisem prišel v vašo restavracijo že pred osmimi dnevi!«

»Oh, zelo ljubeznivo! Veseli nas, da ste zadovoljni!«

»Ne zato! Le te žemlje so bile takrat še sveže!«

SKRB

— Ne morem gledati, kako se z nikotinom počasi zastrupljaš!

— Draga moja — zaradi tebe pač ne morem jemati kar takoj arzenik...!

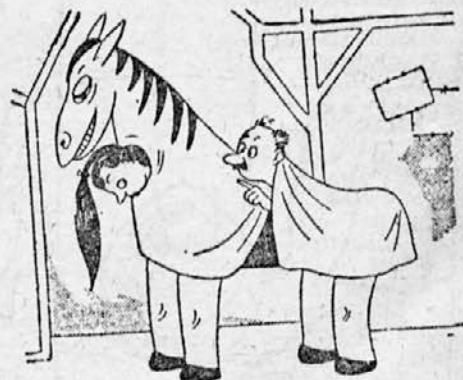
PUŽA

Janez je zaljubljen Janez pleše. Pleše z izvoljenko svojih sanj.

— Helena, tako ste ljubki, tako prisrčni, kot kakšna puža! Ji je še petal med plesom v uho.

— Samo pazite, je dejala ona, sem taka puža, ki kriči »mama«, če jo preveč stisnete!

SPRIČO MODERNIH FRIZUR

»A! ti nisem rekel, da bi morala ti biti zadaj?«

POVSOD JE LEPO
DOMA JE NAJLEPSE!V Ljubljani
po 210.—V Mariboru
po 230.—Pri Lenartu
v Slov.
goricah
po 250.—

Iz dejaja pod kapa

Misionar se je dolgo zaman trudil, da bi spreobrnil nekega črnca h krščanstvu. Nazadnje mu je v najlepših barvah opisoval vse lepote raja; toda črnci se samo odmajal z glavo:

»O, massa, Jumbo ne verjeti! Kajti če bi raj biti resnično tako mnogo lepo — massa Anglez bi napraviti iz njega že davno svoja kolonija!«

Nekega zelo zaposlenega in izobraženega poslovnega človeka so vprašali, kako je kljub svoji zaposlenosti le našel toliko časa da je prebral toliko knjig in revij!

»O, to je zelo enostavna stvar!« je odgovoril mož. »Veste, vsakokrat, ko mi je pri telefonu kdo dejal: 'Samo trenutek, prosim!' sem izkoristil za branje.«

Kmetič je dolgo opazoval slikarja pri delu, potem pa ga vprašal, kaj slika. Užaljeno je odgovoril slikar:

»Ali res niste še nikoli videli nebeske modrine neba sivkastomodrega dima, ki vre ob rožnatih jutrih iz dimnikov, krvavordečih plamenov zahajajočega sonca na sneženi belini streh, srebrne patine smrekove skorje?«

Začuden je odgovoril kmetič: »Veste — priznati moram, da se ne spominim. Pred tridesetimi leti sem bil zadnji pijan.«

Samuel Borndale, obtožen zaradi vlomov, je na razpravi v Cornwalesu zahteval preložitve razprave, ker na njej ni bil prisoten njegov zagovornik.

»Toda saj so vas vendar ujeli pri delu, pa tudi priznali ste dejanje?« je vprašal sodnik. »Kaj pa naj vaš advokat še pove?«

»Saj prav na to sem radoveden!« je dejal vlomilec.

Angleški slikar Whistler je nekoč portretiral bogatega trgovca. Toda, kakor koli ga je Whistler naslikal — mo-

zaku ni bilo po godu. Končno je bilo Whistlerju preveč in je svojemu izbirnemu modelu zagrozil:

»Sir, če vam tako ni prav — vas bom naslikal takega, kakršen ste v resnici!«

Pred odhodom letala v Chicago se je Mr. Ralton iz Philadelphije še v zadnjem trenutku spomnil nasveta svoje žene, naj se zavaruje za primer letalske nesreče. Skočil je iz letala in stekel v bližnjo poslovalnico zavarovalne družbe ter se dal za ta polet zavarovati za 100.000 dolarjev. Nato je pohitel nazaj na letališče. V naglici je prezrl lupino banane, spodrsnilo mu je in pri padcu si je zlomil tilnik.

Za to nesrečo ni bil zavarovan.

Znani angleški zbiralec starin in umetnin se je za časa svojega bivanja v Parizu skoro neprestano mudil na slovitom Eiffelovem stolpu. Začuden prijatelj so ga vprašali, kaj mu tam tako ugaja.

»Ugaja?!« je vzkliknil Anglež. »Kam pa mislite! Toda ta prostor je edini kraj v Parizu, odkoder se ne vidi tega strašnega železnega nestvora!«

Francoski častnik, prestavljen iz Indokine nazaj v Francijo, je pripeljal s seboj tudi svojega indokitajskega slugo, češ da je fant biser pridnosti.

Služabnik res ni razočaral. Le prvo jutro, ko je častnik vstal in odšel v kopalnico, je rekel služabnik častnikovi ženi, ki je še ostala v spalnici:

»Sedaj pa bi že bil čas, da odidete zopet domov!«

VREMENSKE
NAPOVEDI

In tako te prevarajo t.e.e vremenske napovedi! Se danes zjutraj je radio napovedal krajevne padavine! No — in sedaj pa ...!

PREDOR

Vlak je zapeljal v predor. Dolg predor. Ko so srečno skozi, pove v oddelku starejši potnik, da je ta predor stal 200 milijonov dinarjev. Mlačo dekle, ki sedi poleg mladega, čednega mladeniča, mu zardevaioč zašepeta:

»Ali se ti ne zdi, da je vreden toliko ...!«

ASTROLOGIJA

»Veš, draga moja, včasih kar verjamem, da je vsa naša bodočnost odvisna od zvezd!«

»Oh, dragi, ali se ti ne zdi, da bi mi potem le viseli nekoliko preveč v zraku ...?«

PRAKSA

— S čim se baviš sedaj?
— Pišem kritike.
— Kako? Saj si bil vendar svoj čas mesar?!
— Saj — prav zato ...

IGRALSKA VNEMA

»Torej, igralec bi rad postal? In kakšno vlogo si želiš na premieri?«

»Najbolj mi je pri srcu centerfor v državni reprezentanci.«

BRUCOVO MODROVANJE

Previdnost je mati modrosti. Toda če bi bila zares previdnost, sploh ne bi postala mati

RAZGOVOR

»Ali vam koncert ne ugaja, da ne ploskate?«

»Ne — komorne glasbe ne prenesem!«

»Toda — saj to je vendar uvertura k 'Traviati'!«

»Kaj pravite?! So torej vendar pričeli z opereto!«

SPOMIN

»Oho — od kdaj pa nisi ti tako dolgo brado?«

»Pusti — to je zadnji spomin na tiste čase, ko sem se nameraval poročiti potem, ko dobim preko stanovanjskega urada stanovanje ...«

RAZUMLJIVO

»Kako je to, Franček, da si tokrat lahko napravil domačo nalogo brez napak?«

»Tovariš učitelj — tokrat je bil moj oče na službenem potovanju!«

VPRAŠANJE

— Ali lahko postane pes tudi še potem policijski pes, četudi je že ukradel klubaso?

DUET

»Kaj pravite — zakaj pojeta naš tenor in naša sopranistka vedno le duete?«

»Najbrž noče nobeden od njiju sam prevzeti odgovornost!«

VNEMA

»Ali vam nisem že večkrat dejal, da svoje lastne obleke ne smete prodati!«

Steve Bamboo:

Iz ciklusa:

Frajerska lirika

I.

BOOGY-WOOGY, YES!

Vriska, joče »Bobby-jazz«, kadar jaz in my dear Bess

se zaženeva v ples

in zapeševa zares:

boogy-woogy, yes!

Vriska, joče »Bobby-jazz«,

salte dela my dear Bess,

drsa se podolž počez,

hlačke kaže, prav zares!

Boogy-woogy, yes!

Jaz pa plešem Vidov ples,

poskakujem do nebes,

tresem se kot stekel pes*,

tulim in zavijam vmes:

»Boogy-woogy, yes!«

Vriska, joče »Bobby-jazz«,

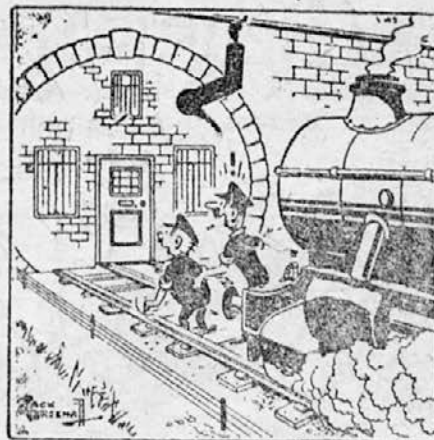
kadar jaz in my dear Bess,
pleševa moderni ples,
to užitek je zares!
Boogy-woogy, yes!

II.

HALLO, YOU ...

Hallo, baby (missis), you!
Hallo, you, how do you do?
Dajte, no, pogledjte
in se mi nasmejte,
brž recite mi: »O. K.«,
verry happy bom, brez mej!
Hallo, baby (missis), you,
no, recite mi vsaj: »Mi!«
Dajte, obrnite fris!
Nočete? — Ste najbrž »škis!«

* Opomba uredništva: V pesmici »Boogy-woogy, yes« ni beseda: pés (pésa) vzeta zaradi rime, temveč zaradi tega, ker je pesnik doma z Lenta (Toti becirk).

»Sakra, kaj pa sedaj?«
»Kaj pa bočeš! Stanovanjska stiska pač ...!«

Dedek Mraz

Poba imam; žena mu pravi sinko, jaz tudi, če sem dobre volje, drugače pa je mulc. No, in tale poba mi zleze pred dnevi na kolena (to je njegov star trik, kadar hoče deset dinarjev). Postavim ga na tla mu dam deset dinarjev s komentarjem da moja kolena niso plačan abonma. Vendar — komentar in deset dinarjev nista zadovoljila njegovih diplomatskih prizadevanj, planil je v jok in tako javno protestiral proti moji diskriminacijski politiki. Pritekla je žena in tako sta bila dva: močna oborožena sila, ki je ne kaže izzivati.

Da bi napetost popustila, sem raztegnil usta, kot bi ugriznil v kisló kumaro. Moj strateški ukrep je bil jalov.

Žena nadme: takšna surovina (najbrž ni mislila strateško), takšen okrutnež, takšen brezobzirnež! In to bi naj bil oče! Ubogo dete, ki živi dneve in dneve brez očeta, zahrepeni za hip po očetovski naklonjenosti in ljubezni, ti pa tako! Te ni sram? Nimaš nič srca, nič ljubezni za zapuščenega otroka?

In ko sem gledal, kako se to ubogo dete, ta zapuščen otrok drži maminega krila, sem se omeščal. Vzel sem ga v naročje, ga počohljaj za ušesom in poba je prenehal muzicirati.

— No, kaj je sinko, sem ga pobaral. Kaj mi boš povedal?

— Očka, kaj mi bo prinesel dedek Mraz? — mi stavi moje ubogo dete, zapuščen otrok itd. (vse primke zna na izust le žena) precej stvarno in praktično vprašanje. (Le po kom se je vzel?)

Saj res, se spomnim, dedek Mraz je pred durmi. Čisto sem pozabil...

— Ne vem, mu pravim. Nisem še utegnil govoriti z dedkom Mrazom. Nekaj ti bo gotovo prinesel...

Toda ta odgovor ga ne zadovolji. Ne bo diplomat, ugotovim. Hoče vedeti čisto konkretno (odkod mu ta izraz, ne vem, saj še ne hodi na sestanke), kaj mu bo prinesel deček Mraz.

Pravim mu: če imaš kakšne posebne želje, mu piši. To je najbolj gotovo, da pri obilici skrbi ne bo pozabil nate.

On pa nazaj: kaj bi pisaril! Star je in slabe oči ima, ne morem ga mučiti z nepotrebnim čečkanjem. Kar ti mu povej. Gotovo se bosta kje srečala. Rad bi imel smučil in pištolo.

Tale zaupljivost mojega poba me je ganila. Poglej, kakšno zaupanje ima vame! To so moji pedagoški uspehi na področju vzgojnega dela.

Žena je bila ginjena nad to idilično sliko družinskega življenja, jaz sem bil ginjen, le ubogo in zapuščeno dete ni kazalo nobene posebne ginjenosti. Zlezal mi je s kolen, vzela fračo in zdirjal k ostalim mulcem na dvorišče.

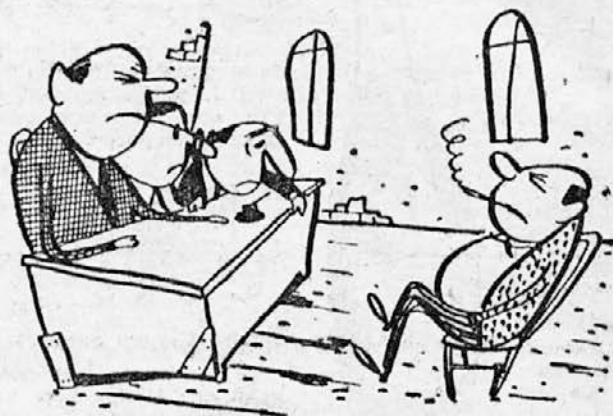
Žena si je obrisala solzne oči v predpasnik, zasmrkala in odšla v kuhinjo med lonce. Jaz pa sem v očetovskem zanosu stopil k oknu in ko sem ga odprl, sem slišal, kako je moj sinko razlagal sosedovemu Pepčku:

— Ti, smučil in pištolo bom dobil za Novoletno jelko. Stari mi je že obljubil. Fajn sem ga prinesel okrog.

Zavrtelo se mi je. Fant ima sedem let in hodi v prvi razred osnovne šole. Je zelo nadarjen. In zdaj vem, da bo njegov bodoči poklic: komercialist.

Upravičen protest

(Novi kazenski postopek in slabo stanje naših sodnih dvoran)

— Tovariši sodniki! Odločno protestiram, da se razprava proti meni vrši v tako mizernih prostorih. Spričo mojih dvomilijonskih poneverb bi jo že morali prenesti v primernejši okvir kakšnega salona...!

Novi pojmi

KOLEGIALNOST

je, če si neki sindikalni funkcionar »izposodi« kar precejšnjo vsoto denarja iz sindikalne blagajne, pa tega predsednik noče videti, temveč pristane na tihó odplačevanje »dolga«.

slučajnosti — da ima tista lista za Zavod znatno nižje zneske — in seveda nižje obveze do zavoda!

BOŽANSKA IDEJA

je, če neka obrtnica sama ničesar ne dela — pač pa plačuje po tisoč dinarjev ženam za pletenje norveških vzorčkov in nato dobi od strank za isto delo samo štiri tisoč dinarjev. Višek božanstva pa je v tem, če prepoveduje svojim delavkam »privatno šušmarstvo« — temveč le preko nje...

GENIALNOST

je, če neko privatno obrtno podjetje izplačuje za služke svojim uslužbencem po eni izplačilni listi, Zavodu za socialno zavarovanje pa predlaga drugo. Vsa genialnost pa je v genialni

USNJENI PLAŠČ

Da bi obračal plašč po vetru — ne more nihče očitati traktoristu bivše zadruga v Juriju ob Pesnici, ker ga namreč nima več. Zadruga mu ga je sicer svoj čas kupila, toda odkar je zadruga postala kmetijsko gospodarstvo, na traktorju več ne piha in ni mraz, pač pa piha in mrazi nekoga drugega, ki je

moral zaradi višjega položaja dobiti ta nesrečni usnjeni plašč. Morda ga bo ta sedaj obračal po vetru...?

VZDIH

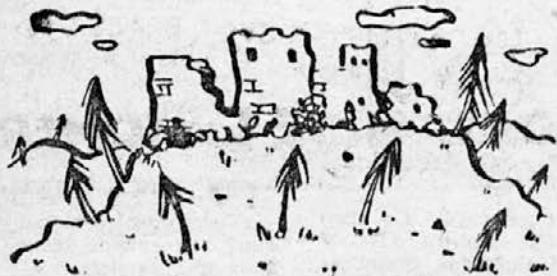
— Oh, ko bi imel vsaj polovico — kaj, samo desetino tistega denarja, ki so ga že zapili in zajedli nekateri naši ubogi obrtniki v znamenem rdečem kotičku neke znane kavarne!

DEDEK MRZ MED BIROKRATI

»Mi je prav vseno! Izjem ni! Pridite po Novem letu!»

DOMAČI ČUDEŽI

Poslopje, ki ni last uprave nepremičnin...

Sindikati, ki ne daje popusta

Zobozdravniška ambulanta, ki se ne čuti prizadeta ob zadnjih člankih o zobozdravstvu

SALJIVA ZGODBICA

Nekje vozi takle majhen lokalni vlak. In ker je lokalni, ne jemlje stvari preveč resno — ali vsaj tisti ne, ki bi jo morali resno jemati. Tako se mnogokrat dogaja, da ima ta vlak strahovite zamude.

Tako se je zgodilo tudi nekega dne, da vlak, ki bi moral odpuhati že ob sedmih — po osmih še vedno ni imel lokomotive. »Ojej-hata!« so dejali nekateri vrli potniki, »bodimo demokratični in pošljimo v prometno pisarno šestčlansko delegacijo, naj parlamentarno urgira manjkajočo lokomotivo!«

Tisti pa, ki baje stvari resno ne jemljejo, so najbrž videli te parlamentarne priprave. »Ojej-hata!« so si dejali, »kaj ko bi stvar vzeli enkrat vendarle resno!« in so naglo priklopili lokomotivo ter odpuhali — še preden se je delegacija vrnila iz prometne pisarne...

Pravijo, da je bila to velika zmaga demokracije: vlak se je odpeljal, potniki so bili zadovoljni, železničarji so bili zadovoljni, le delegacija je ostala z dolgim nosom — ponavadi je namreč vedno narobe!

PRAVI ČUDEŽ

Neki učenec je na Vajenski šoli avtomehanske stroke v Št. Vidu nad Ljubljano

izdelal prvi C razred z nezadostnim uspehom. Čestitamo!

Originalna ciganska godba, odlična kuhinja in dobra vina v
Prekmurju samo v hotelu

»CENTRAL«

v MURSKI SOBOTI. Potnikom na razpolago tudi sobe s tekočo
vodo in centralno kurjavo.

NA SILVESTROVO VELIKA ZABAVA S PLESOM.

Se priporoča KOLEKTIV

SVOJIM OBISKOVALCEM ŽELI SREČNO
NOVO LETO

GOSTILNA HORVAT, Murska Sobota

Mestno kleparstvo in vodovodne instalacije
MURSKA SOBOTA

ŽELI SVOJIM ODJEMALCEM SREČNO NOVO
LETO!

Mestno podjetje

GOSTILNA FLISAR, Murska Sobota

želi vsem cenjenim gostom srečno NOVO LETO!

Mnogo delovnih uspehov v novem letu želi svo-
jim odjemalcem in dobaviteljem podjetje

Mlekovromet Murska Sobota

Novo leto naj pelje naše združništvo v nove delovne zmage

Vse najboljše želi svojim članom

Kmetijska zadruga Murska Sobota

SREČNO IN USPEŠNO NOVO LETO 1954 ŽELI SVOJIM
CENJENIM STRANKAM PODJETJE

„SLIKOPLESK“

LJUTOMER

USPEŠNO NOVO LETO ŽELI CENJ. GOSTOM

Kolodvorska restavracija

MURSKA SOBOTA

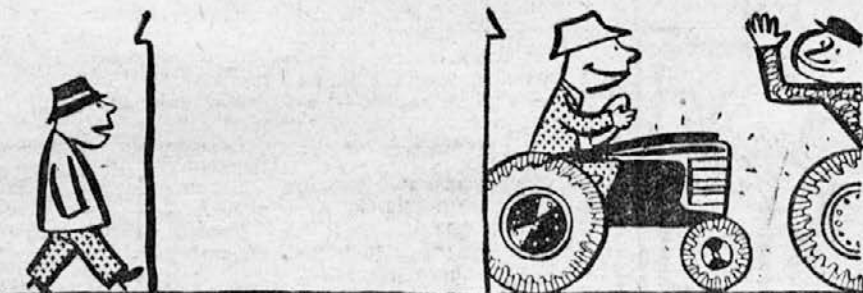
SVOJIM CENJENIM GOSTOM ŽELI SREČNO
NOVO LETO

VARGA KOLOMAN, gostilna
MURSKA SOBOTA, Slomškova ulica 1

USPEHOV POLNO NOVO LETO ŽELI SVOJIM ODJEMAL-
CEM KOLEKTIV

OKRAJNE OP. KARNE LJUTOMER

**Zadružno trg. podjetje za pre-
skrbo kmetijstva Murska Sobota**

Obmurskemu kmetu sporočamo, da bomo v novem letu usmerili
vse napore za nadaljnjo preobrazbo kmetijstva. V naši novo
urejeni specialni trgovini s poljedelskimi stroji, umetnimi gno-
jili, zaščitnimi sredstvi itd. bodo kmetje dobivali tudi dragocena
praktična napotila.

Srečno in uspehov polno

NOVO LETO 1954

želi delovnim ljudem

MLINSKO PODJETJE

MURSKA SOBOTA

VSEM CENJ. ODJEMALCEM ŽELE SREČNO
NOVO LETO

Mestna podjetja Murska Sobota

radio- in finomehanična delavnica

Varčevanje

Moja žena je biser. Tega nisem zapisal. Ker ona od časa do časa celo prebere, kar napišem, tudi ne mislim tega ironično, niti v prenešenem smislu. Resnično je biser.

Nedavno tega sva potovala v naše glavno mesto. Jaz službeno — ona pa tako... Jedla sva seveda v restavraciji — in kot v posmeh ter bridko obtožbo vsem krivičnim kritikastrom v brk — sva dobila tako porcijo zrezka, da ga nisva mogla pojesti.

»Škoda je, pustiti karkoli, kar si plačal!« je dejala moja žena, ki je biser. »Ti gostinci so zmožni celo tega, da ta ostanek mesa prodajo drugemu gostu, ki sva ga vendar midva plačala! Zavijva raje zrezek v papir in vzemiva s seboj. Tako tebi ne bo treba v Zidanem mostu na kranjsko klobaso!«

Ce moja žena, ki je biser, tako govori, ji ne morem oporekati. Toda nastala so tehnična vprašanja: Kje dobiti papir? Kako zaviti zrezek, da ne bova vzbujala zgražanja pri ostalih odličnih gostih? Kako opravičiti ta najin postopek pred vsevidnimi očmi natakarka?

Toda moja žena bi ne bila biser, če ne bi našla tudi iz te zagate izhoda:

»Tovariš natakark,« je dejala kar se da fino, »bodite, prosim, tako prijazni in zavijte tele ostanke v košček papirja. Doma imava psa — čistokrven angleški seter je — pa bi mu rada nesla ta ostanek zrezka!«

»Seveda, takoj!« je dejal prav tako fino natakark in že odvihral z ostankom zrezka na krožniku.

»Vidiš!« je triumfirala moja žena, ki je biser, »tako se naredi! Človek na ta način ni niti na denarni izgubi pa tudi dostojanstva ne izgubi! Temu se pravi tekt in sposobnost!«

Vtem pa je že pridrvel tudi natakark. V roki je imel velikanski zavoj:

»Veste!« je dejal z vljudnim smehljajem, »imamo toliko teh ostankov, pa sem priložil za vsega psička še nekaj ogledanih kosti! Obožujem namreč angleške seterje!«

Sedaj sem triumfiral jaz — toda le do Zidanega mosta, kajti tam kljub temu nisem dobil klobase...

UTEMELJITEV

Sodnik: Pravite, da se hočete ločiti od žene zaradi ogrožanja življenjske varnosti. S čem utemeljete to?

Mož: Da, rekla mi je, da bom od prvega naprej moral jesti v menzi...

in kaj naj prinese...

Potrkom za železnico

Pešarnam

Volom

Djakom

Desu

Mesarjem

umazanin

masim kritikom

Afram

Nasim

mladim umetnikom

Trgovski mreži

Dnevnikom

HOLLYWOODSKA LJUBEZEN

On je prijel njeno roko, pokleknil in dejal: »Ljubim te nad vse na svetu. Sicer nimam petrolejskih delnic kot Bill Brown, tudi jahte in privatnega letala nimam kot on, zato pa te ljubim toliko bolj!«

Dve roki sta se mu ovili okrog vratu in filmska diva je s sladkim glasom zašepetala: »Tudi jaz te ljubim bolj kot vse na svetu — vendar mi povej, kje je ta Bill Brown...!«

ČUDEŽNO DETE

Ko je mali Mozart, ki je bil že kot otrok izredno muzikalichen, smel nekoč igrati pred samim cesarjem na dvoru, mu je iz posebne milosti hotel cesar Franc sam obračati note. Tedaj pa je dejal mali Wolfgang Amadeus svojemu visokemu gostitelju:

»Pusti raje, naj to dela kapelnik — to on zna bolje kot ti...!«

PRIJETNO PRESENEČENJE

— Kdo trka? Je morda Dedek Mraz?

— Ne! Inkasant za elektriko...

GRENKE KAPLJICE

Dedek mora jemati kapljice, ki mu jih je predpisal zdravnik. Kapljice so zelo grenke in dedek se vedno prav grdo skremži, kadar pije kapljice. Vnuček je z zanimanjem gledal to proceduro in vprašal: »Zakaj pa moraš jemati te grenke kapljice, dedek?«

»Veš, dragi moj, to je zato, ker sem svoj čas jemal preveč sladkih kapljic...«

PRIMERA

V restavraciji sedi gost in je ribo. Potem pokliče natakarka in pravi: »Dajte mi pol litra belega — riba mora plavati!«

Pri sosednji mizi je sedel Peter, ki mu je dovtip moža z ribo bil tako všeč, da je še on poklical natakarka; ker pa je jedel goveji zrezek, je naročil: »Prinesite še enkrat pol litra belega — tale vol bi rad pil...«

TOTI PRISPEVEK K RAZPRAVI

Janez zmerja, da je čudno. Oče si v grozi puli svoje že redko lepe lase, mati joče, sestra poskuša zardevati. Fant pa začudeno pravi:

»Kaj ga pa ser...? Kaj pa je na tem takega? Pravi dr... zato! — To je vendar novi pogovorni jezik à la Vesnal!«

Izreki naših ljudi ob tej priliki:

Gostinci so dejali: »Končno je tudi žargon naših najboljših gostov prišel v umetnosti do veljave!«

Prosvetarji so se potrkali na prsa: »Vzgojno smo bili dosedaj vendarle nekoliko na krivi poti!«

Jezikoslovci so se razveselili: »Že zopet nove pomanjkljivosti v Slovenskem pravopisu!«

Kulturniki pa so olajšano vzdihnil: »Končno, končno smo se uvrstili med kulturne narode. Angleži imajo Shakespeara, Francozi Villona, Nemci znani citat iz Götz von Berlichingena, mi smo pa dobili Vesno...«

RAZLOG

»Cujte, debeluhar, v vaši koži pa ne bi bil rad...«

»Zakaj pa ne, suhec?«

»Ker bi mi bila prevelikala!«

OLAJSEVALNA OKOLNOST

»Ali želite še kaj povedati v svojo obrambo, obtoženi?«

»Da, tovariš sodnik, danes imam namreč god...«

NUJEN RAZLOG

»Ti, Janez, sedaj boš pa moral hoditi na sestanke! Na zadnjem sestanku smo te izvolili za predsednika!«

V MARIBORU JE NAJLAŽE NAJTI:

- Prazno sobo ali lokal za novo gostilno...
- Dobro obiskan večer umetniške besede...
- Polno dvorano Ljudske univerze...
- Prazno gostilno...
- Uro, ki pravilno kaže...
- Na pol prazen avtobus...
- Meščane, ki ne pljuvajo po tleh...
- Lepake, ki niso videli tiskarne...
- Damo v krznu, ki ni na obroke...
- Pocenil smučič za naše otroke!
- SPALNO SREDSTVO
- »Tako, sedaj vam pa bom predpisal še spalnno sredstvo, draga tovarišica Mešičkova. Dovolj ga imate za tri mesece.«
- »Oh, tovariš doktor, saj tako dolgo ne bi hotela spat!«

